

ФУТУРИЗМ ЯК НАПРЯМ АВАНГАРДУ

Презентацію виконав:
Студент групи КА – 35
ІІСА, НТУУ «КПІ»
Петелєв Євгеній

Мета презентації

- ▶ Охарактеризувати такі напрями як модернізм, авангардизм та футуризм.
- ▶ Футуризм як напрям в українській культурі.

Модернізм - загальна назва напрямів мистецтва та літератури кінця ХІХ - поч. ХХ ст., що відображували кризу буржуазної культури і характеризували розрив із традиціями реалізму та естетикою минулого.

Виник у Франції наприкінці ХІХ ст. (Бодлер, Верлен, А.Рембо) і поширився в Європі, Росії, Україні.

Л.Фулла: Хлопець в капелюсі

Модерністи вважали, що не треба шукати у творі мистецтва якоїсь логіки, раціональної думки.

Вони шукали нових шляхів і засобів художнього відображення дійсності, знаходили нові художні форми, прагнули докорінного оновлення літератури.

Мистецтво модернізму носило переважно ірраціональний характер.

М.А. Базовски: Хуторяни

Модернізм став справжньою художньою революцією і міг пишатися такими епохальними відкриттями в літературі, як внутрішній монолог та зображення людської психіки у формі "потoku свідомості", відкриттям далеких асоціацій, теорії багатоголосся, універсалізації конкретного художнього прийому і перетворення його на загальний естетичний принцип, збагачення художньої творчості через відкриття прихованого змісту життєвих явищ, відкриттям ірреального та непізнаного.

Е.Шимерова: Натюрморт з газетою

Авангардизм – напрям у літературі ХХ століття, пов'язаний із руйнуванням традиційних форм і канонів.

До авангардистських стильових течій відносять футуризм, експресіонізм, конструктивізм, дадаїзм, сюрреалізм, імажинізм, абстракціонізм, кубізм.

З модернізмом авангард пов'язує неприйняття реалізму, для модернізму характерне вибірково критичне ставлення до традицій, авангард – в опозиції до минулого.

К.Малевич: Чорний квадрат

У європейському авангарді було три періоди розвитку: ранній (перед Першою світовою війною), зрілий (між війнами), неоавангард (трансавангард) – після Другої світової війни.

Розвиток авангардизму в Україні був зупинений пануванням соціалістичного реалізму, деякі його особливості відновлені у 60-ті роки ХХ століття. У 80-ті роки він набув ознак неоавангардизму.

Футуризм — авангардний напрям у літературі й мистецтві, назва якого в перекладі з латини — майбутнє, що розвинувся на початку ХХ століття здебільшого в Італії та Росії й обстоював крайній формалізм, пропагував культ індивідуалізму, відкидав загальноприйняті мовні та поетично-мистецькі норми.

Автором першого маніфесту футуристів був поет Філіппо Томмазо Марінетті.

Визначальні риси футуризму:

- заперечення традиційної культури (особливо її моральних і художніх цінностей);
- нове мистецтво зовсім не цікавиться людиною;
- прагнення до новацій, бунтівливості порушення традицій;
- культивування урбанізму (естетика машинної індустрії і великого міста);
- переплетіння документального матеріалу з фантастикою;
- у поезії — руйнування загальноприйнятої мови, використання «слів на свободі»

Умберто Боччони, *Dynamism of a Cyclist*, 1913

Футуристи виступали проти літературних традицій, вони закликали знищити музеї і бібліотеки, звільнити Італію від гангрени професорів і археологів; старій культурі, яка, за їх словами, оспівувала лінощі думки й бездіяльність, футуристи протиставили нову, що возвеличувала зухвалий натиск, стройовий крок, небезпечний стрибок, ляпас і мордобій.

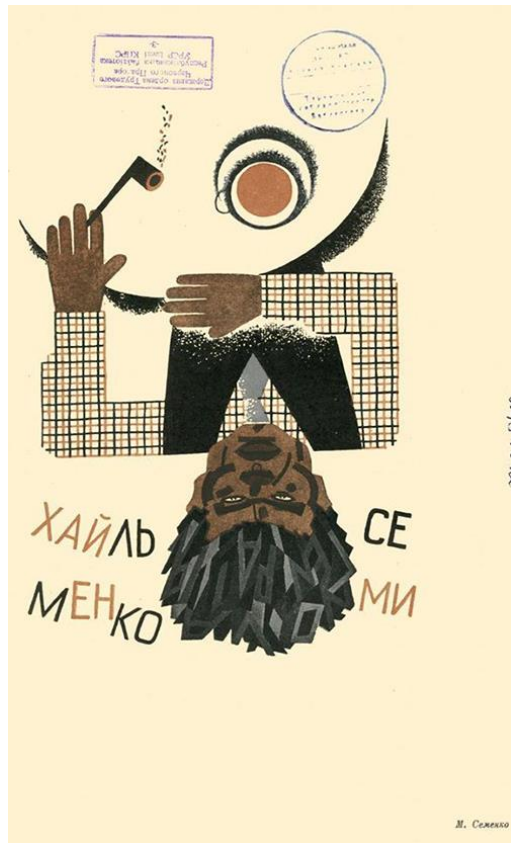
Давид Бурлюк, Футуристическая женщина, 1911

Український футуризм мав наслідувальний характер (такої думки М. Зеров, П. Филипович, М. Неврлий, Ю. Ковалів, В. Пахаренко).

Як напрям сформувався у 1913 році Михайлом Семенком, його братом художником Василем та їх товаришем, теж художником, Павлом Ковжуном, які організували видавництво «Кверо» та перетворили свої «прості і звичайні» імена в Михайля, Базиля і Павла.

У 1914 році Михайль Семенко видає 2 невеликі книжки — «Дерзання» і «Кверофутуризм», які й перевернули українську культуру, внесли шок, нерозуміння, обурення і тотальну негацію.

Важливий етап українського футуризму пов'язаний з журналом «Нова генерація», перший випуск якого з'явився у жовтні 1927 року.

Журнал виходив регулярно 3 роки, його навіть друкував офіційний видавничий орган (Держвидав), і саме «Нова генерація» привернула найбільшу увагу великої кількості письменників і художників того часу (налічувалося більше 80 співробітників).

Дякую за увагу!